

משרתים של

זוכה פרס ישראל

הקאמרי
התיאטרון של תל-אביב

קומדיה מאת
קרלו גולדובי

אדוניים

משרתים של 2 מאת קרלו גולדוני

נוסח עברי נסים אלוני
 בימוי מוני מושונוב
 תפאורה אלכסנדרה נרדי
 תלבושות עפרה קונפינו
 מוסיקה ועריכה מוסיקלית רן בגנו
 תנועה צחי פטיש
 תאורה עמיר ברנר

משתתפים (לפי סדר הופעתם):

סמורלדינה שירי גדני
 פנטלון איציק כהן
 דוטורה לומברדי נדב אסולין
 סילביו יניב ביטון
 קלאריצ'ה טל בלנקשטיין
 טרופלדינו דורו קרן
 ביאטריצ'ה רספוני מיכל בלנקשטיין
 מלצר/סבל זיו קלייר
 מלצר/סבל קובי מורסיאנו
 פלורינו ארטווי אסף פריינטא

נגן סמפלר נדב רובינשטיין
 מנהלת ההצגה מזל מלכה-קטי
 עוזרת לבמאי דבורי ריס
 מנהל הבמה יוסי כוכבי
 תאורן טל ביטון
 סאונד ואלרי רייס
 מלבישה שרה כהן
 מעצבת איפור דנה נינה ראובן
 מאפרת נטשה אוסמולובסקי

עורכת התוכניה רבקה משולח
 מעצב התוכניה איתמר וכסלר
 צילומים יוסי צבקר

הצגה ראשונה: 15.4.10
 משך ההצגה: שעה ו-40 דקות

רוב דמויות הקומדיה דל'ארטה המופיעות בתוכניה מבוססות על איוריו של מוריס סאנד מסוף המאה ה-19. האיור בעמ' 15 מאת ז'אק קאלו (מאה 17).

עלילת המחזה מתרחשת בוונציה
 במשך יום אחד.

נוסח זה של המחזה עודכן על ידי
 השחקנים והבמאי במהלך החזרות.

אחר דוֹקרב בטורינו
 מואשם פלורינו
 שרצח את אחיה של

אהובתו ביאטריצ'ה וברח לוונציה.
 ביאטריצ'ה נוסעת בעקבותיו,
 מחופשת לגבר, כשהיא קוראת
 לעצמה בשמו של אחיה המת.

היא מגיעה לוונציה בעיצומו של
 טכס האירוסין של "ארוסתה"
 לשעבר, שמאוהבת בסילביו הצעיר.

גם פלורינו, אהובה של
 ביאטריצ'ה, מגיע לוונציה, ומבלי
 ששני האוהבים מודעים לכך, הם
 שוכרים חדרים באותו פונדק.
 טרופלדינו, המשרת הזמני של
 ביאטריצ'ה, מתחיל לשרת גם את
 פלורינו, וכך הופך להיות משרתם
 של שני אדונים ללא ידיעתם,
 ומסתבך כהוגן בשרשרת של
 מצבים מוטרפים ונפתלים, שהוא
 מצליח להימלט מהם רק בנס.

ולדוני כתב את "משרתים של שני אדונים"
 באמצע המאה ה-18, כמחווה לקומדיה

דל'ארטה. זהו מחזה שנותן ביטוי לאמנויות הבמה,
 לוירטואוזיות המילולית והפיזית, למצויינות של
 הביצוע ולשמחת המשחק. תעלוליו של טרופלדינו
 מעוגנים במסורת התיאטרון מזה מאות שנים
 ומבדרים קהלים מכל הסוגים, מימי הלהקות הנוודות
 שהיו מקימות במה במרכז העיר ועד לאולמות
 התיאטרון המודרני של ימינו.

ישאחראי להחייאת המחזה בעידן המודרני
 והשבת כבודו האבוד של גולדוני הוא הבמאי
 האגדי ג'ורג'ו סטרלר, מנהלו של ה"פיקולו תיאטרו"
 של מילנו, שביים את המחזה ב-1947. הפקה זו הפכה
 במרוצת השנים לשגרירה של ה"פיקולו תיאטרו"
 והוצגה שוב ושוב ברחבי העולם לא כיצירה מוזיאלית,
 אלא כיצור חי, המוסיף להשתכלל ולהתפתח.

יון בדברי ימי התיאטרון הקאמרי מגלה
 כי פסובסקי הקדים את סטרלר. ב-23
 באוקטובר 1945 הציג תיאטרון קאמרי (מיסודה של
 להקת המערכונים) את המחזה הראשון באורך מלא -
 "משרתים של שני אדונים" מאת קרלו גולדוני. זה קרה
 במרתף קולנוע מוגרבי. העיבוד, התירגום בחרוזים
 והבימוי היו של יוסף פסובסקי (מילוא), הצייר היה
 ד"ר פאול לוי, המוסיקה (לפי מקורות איטלקיים
 עתיקים) פרנק פולק (פלג) ואת הבגדים עיצבה פני
 לייטרסדורף. את תפקיד טרופלדינו שיחק אברהם בן
 יוסף ואת ביאטריצ'ה שיחקה בתיה לנצט.

מחזה הוצג גם בתיאטרון חיפה ב-1964,
 עיבוד ובימוי יוסף מילוא, עם יעקב בודו
 בתפקיד הראשי // בחאן הירושלמי ב-1974, בתרגומו
 של יונתן דובוסרסקי, בבימוי של מייק אלפרדס,
 עם ספי ריבלין בתפקיד הראשי // בתיאטרון הבימה
 ב-1993, עם הנוסח העברי של נסים אלוני, בבימוי
 של עמרי ניצן, עם שמואל וילוז'ני ורמה מסינגר
 בתפקידים הראשיים.

ארלקינו

אקרובט, חכם, שנון. מסיכה דמויית חתול ובגדים ליציניים-צבעוניים. החזיק מקל או חרב מעץ.

הקומדיה של המקצוע

הקומדיה האיטלקית הפופולרית, הקומדיה המאולתרת, שתלתה את הצלחתה במשחק וטיפחה אותו עד לשיא השלמות, עשתה את דרכה "מן הרחוב" אל הארמונות, ושם השתכללה והתעשרה. ז'אנר זה של הקומדיה זכה לכינויים שונים אבל שרד רק השם "דל'ארטה", שפירושו "הקומדיה של המקצוע" (השחקנים היו מקצועיים), וזאת כדי להבדיל אותה מהתיאטרון הכתוב שרווח אז, שנקרא "קומדיה ארודיטה" או הקומדיה המלומדת. תעוד ראשון להופעה של הקומדיה דל'ארטה נרשם ב-1545. במאה ה-17 נפוצה הקומדיה בכל רחבי אירופה. לאחר 1750 החלה הקומדיה לדעוך, הז'אנר התאבן ואיבד מכוחו, בעיקר מפני שהלך והתרחק מחיי היום יום.

דרור קרן, איציק כהן

שירי גדני, טל בלנקשטיין

חסען של הדמויות בקומדיה של גולדוני / נורית יערי

תמיד לכסף, לכוח ולשליטה באמצעות תחבולות שלמדו מאדונם.

גולדוני, ממשיך בדרכו של מולייר. הוא בוחר לשרטט באמצעות העלילות והדמויות של הקומדיה דל'ארטה את דיוקנה של החברה הבורגנית של ונציה במאה ה-18, אך מתמקד בדמויות הצעירים, או ליתר דיוק הצעירות. אותן דמויות חיוורות, חסרות כוח פעולה בסבך העלילה ואילמות בהופעתן על הבמה, כפי שהוצגו בקומדיה דל'ארטה ובקומדיה של מולייר, מקבלות, בקומדיה של גולדוני, את מרכז הבמה. ביאטריצה'ה (במשרתם של שני אדונים, ובתאומים מונציה), מירנדולינה (בהפונדקאית), ויטוריה (בטריפוגיה של הקייטנים) ונשות הדייגים (במהומות קיג'ה) צומחות לדמויות הפועלות במחשבה, באומץ ומתוך עצמאות מסוימת להשגת מטרתיהן, הן מסתובבות על הבמה בגו ישר, לומדות לקרוא את מפת העימותים המפעילה את העלילה ובקול בוטח משתפות את הקהל בהתלבטויותיהן והחלטותיהן. גולדוני מפתח את דמויות המשרתים - אמנם במחזות רבים הוא עדיין משתמש בארכיטיפיות המסורתית שלהם כאופן ייצוג ומשחק - אך לצד אלה, הוא מעמיד דמויות מרתקות של פשוטי העם, הדייגים במהומות קיג'ה, בעלי המלאכה במניפה והפונדקאי בהפונדקאית ונותן להם כוח פעולה, מודעות וקול בעמידתם כנגד האצולה ההולכת ומאבדת מכוחה. גוצי האשים את גולדוני בהסרת המסכות של הקומדיה דל'ארטה וצדק, במרבית מחזותיו אין לגולדוני עוד צורך בהן. החיבור של הפנים החשופות עם הבעתן הבימתית, הוא תו המקורי בה מצטיינת הקומדיה של גולדוני.

פרופ' נורית יערי, החוג לאמנות התיאטרון, אוניברסיטת תל-אביב ויועצת אמנותית של תיאטרון החאן בירושלים.

"מלחמת התיאטראות" שהתרחשה בוונציה של המאה ה-18, בין שני המחזאים הגדולים, קרלו גוצי (1720-1806) וקרלו גולדוני (1707-1793), הואשם גולדוני בגרימת מותה של הקומדיה דל'ארטה. ההאשמה, קיבלה מעמד של קבע בסיפור תולדותיו של התיאטרון האירופי, עד אמצע המאה העשרים. הבמאי ג'ורג'ו סטרלר, מתוך אהבה עזה לגולדוני ולמחזותיו, העלה לבמה רבים ממחזותיו, אך בעיקר ביים שוב ושוב את משרתם של שני אדונים וחשף את העובדה שהקומדיה דל'ארטה נושמת ובוטטת ביצירתו של גולדוני במלוא כוחה, וכיצירה חיה היא ממשיכה "ללדת" צורות דרמטיות חדשות ודמויות חדשות המאפשרות למחזאי הדגול לעצב על הבמה את השינויים החברתיים, הפוליטיים והאמנותיים העוברים על החברה בת זמנו.

גולדוני חובר, במהלך זה, למחזאי קומדיה גדולים אחרים (מולייר, מאריבו ובומרשה, אם לציין רק את הידועים ביותר) שהשתמשו בעלילות ובדמויות של הקומדיה דל'ארטה, כתבניות מסורתיות שניתן להשתמש בהן תוך יציקת רעיונות חדשים וצורות חדשות על מנת להצמיח קומדיה שתתאים לתקופתם. מולייר בן המאה ה-17, שלמד את אמנות המשחק והכתיבה מלהקות הקומדיה דל'ארטה שפגש בשיטוט של 13 שנה בדרום צרפת, השתמש בדמותו הארכיטיפית של 'פנטלונה' כדי לחשוף, לקהל בן זמנו, את אופני פעולתו של האבסולוטיזם. דמות האב בקומדיה שלו היא דמות 'השליט היחיד' בביתו, מגוחכת באובססיביות שלה לשליטה ולכוח אך מסוכנת לחיי ילדיה ובני ביתה. רק המשרתים (שצמחו מדמות 'העבד הזומם' של הקומדיה הרומית) מצילים את הצעירים מתאוותיו של האב הרעב

פנטלונה

קריקטורה של הסוחר הונציאני. עשיר, רשע, קמצן. אלמן זקן, או נשוי לאשה צעירה ו/או אב לבת מאוהבת.

עלילה ידועה מראש

השחקנים, שדיברו בעגה העממית המקומית, אילתרו את הטקסטים תוך כדי הצגה, בהסתמך על מסגרת עלילתית נתונה מראש, שבתוכה אפשר היה לשלב מוסיקה ומחול, והיתה בה הבטחה שהעלילה תוביל אל התוצאה הרצויה. העלילות היו קומיות, טרגי-קומיות, או פסטורלות-קומיות. נושאי העלילות היו רובם צפויים ומוכרים היטב לקהל: הבטחות לנישואים שהוסדרו בין הורים והופרו לימים; נערות צעירות מחוזרות ומאויימות על ידי אשמהים זקנים ומגוחכים; משרתים מוכים על ידי אדוניהם ורעבים תמיד. העלילות סבבו לעיתים קרובות סביב המכשולים שמנעו מן הנאהבים הצעירים לממש את אהבתם.

נדב אסולין, יניב ביטון

אסף פריינטא

רפובליקת ונציה / אריאל טואף

ימי הביניים ובתקופת הרנסנס הייתה ונציה עיר-מדינה עצמאית בעלת צי רב-עוצמה, ששלטה על נתיבי המסחר בין ארצות המזרח לאירופה, ובמיוחד התבלטה בייבוא התבלינים.

מלבד המסחר המפותח, נודעה העיר בזכות ייצור בדי תחרה ומוצרי זכוכית יוקרתיים באי מוראנו. הודות ליציבותו יוצאת הדופן של המשטר, זכתה הרפובליקה לכינוי "Serenissima" "השלווה ביותר". בזכות 400 הגשרים המחברים בין האיים וכ-200 תעלות המים בהן שייטו הגונדולות, זכתה העיר לכינויים נוספים כמו "עיר המים", "מלכת המים" ו"עיר הגשרים".

במאות ה-17 וה-18 ירדה קרנה של ונציה כממלכה ימית. עובדה זו הביאה לשינוי ניכר במערכת הכלכלית-חברתית של העיר, וכתוצאה מכך חלה ירידה משמעותית בחשיבותה הפוליטית. מעמד הסוחרים שהתעשר מאוד במשך מאות שנים, וביסס את מעמדו בקרב המימשל הציבורי, פרש מהפוליטיקה ופנה לעסקי נדל"ן.

שיתוק נתיבי המסחר, הפניית משאבים רבים לתחום הנדל"ן, ובכלל זה בניית ארמונות ציבוריים מפוארים ומעונות יוקרה, הדגיש את אופייה החדש של הכלכלה הוונציאנית. במאות ה-17 וה-18 הפכה הרפובליקה הוונציאנית ממרכז של מסחר, ייצור ותעשייה, למוקד של תענוגות וחי מותרות, ולמרכז תרבותי חשוב בתחום האומנויות ועסקי השעשועים.

קנאלטו: מראה ארמון הדוג'ים, 1735

העיר משכה אליה אנשי רוח מכל העולם, סופרים ומשוררים, פילוסופים ואנשי תיאטרון. האצולה האירופית נהגה לנפוש בה ולהשתתף בנשפים העלזים, בקרנבל המסכות המפורסם, במשתאות ובמשחקי הימורים.

האוירה הנהנתנית של העיר הונצחה בספרים ובמחזות רבים, ביניהם יצירותיו של קרלו גולדוני. אין פלא שבימיו, אחד מגיבורי התרבות הידועים של ונציה היה המאהב הבלתי נלאה, ג'קומו קזנובה. במחזהו "התיאטרון הקומי" (1750) המציא גולדוני את שמה של הקומדיה דל'ארטה, בה שחקנים מקצועיים, על רקע סמטאותיה של ונציה, ארמונותיה ותעלותיה, אלתרו את דבריהם במהלך ההצגה תוך התבססות על עלילה קבועה וכמה דמויות סטריאוטיפיות מוכרות לכל. אותן דמויות הופיעו בהצגות במסכות זהות לאלו המככבות בקרניבל של ונציה עד היום הזה.

אריאל טואף, פרופסור אמריטוס, המחלקה להיסטוריה של אוניברסיטת בר-אילן, ופרופסור בתרבות הרנסנס באוניברסיטת בולוניה שבאיטליה.

קרלו גולדוני

150 קומדיות קרלו גולדוני (1707-1793), בנו של רופא ונציאני, ברח מביה"ס בהיותו בן 14 כדי להצטרף ללהקת שחקנים. בהיותו בן 18 סולק מן האוניברסיטה בפאביה, כיון שכתב סאטירה על הגברות המקומיות. ב-1734 (לאחר שסיים את לימודי המשפטים ועסק במקצוע בוונציה ובפיזה) הצטרף ללהקה שהציגה את הטרגיקומדיה שלו "בליסארי".

גולדוני חולל שינויים משמעותיים בז'אנר הקרוי קומדיה דל'ארטה ומילא תפקיד חשוב בהתפתחותה של הדרמה המודרנית. מחזותיו, שנכתבו בדיאלקט הוונציאני ובצרפתית כוללים יותר מ-150 קומדיות, 10 טרגדיות ו-83 ליבריות לאופרה. בעונת 1750/51 לבדה כתב 16 מחזות חדשים כדי להדגים את התיאוריות הדרמטורגיות שלו.

דמויות שלקוחות מן המציאות ב-1738 החל גולדוני להחליף את הטקסטים המאולתרים של הקומדיה דל'ארטה המסורתית, בטקסטים כתובים, מהלך שלא נשא חן בעיני השחקנים הבכירים. הם גם התנגדו לעובדה שבחר לוותר על המסיכות שהיו נהוגות בקומדיה דל'ארטה. המחזות החדשים של גולדוני הושפעו לא מעט מיצירותיו של מולייר (ב-1750 הוציא לאור את המניפסט שלו לרפורמות בדרמה). גולדוני מחולל שינוי: במקום קומדיות של אינטריגות ועלילות בלתי מתקבלות על הדעת, הוא מחבר קומדיות של הווי עם דמויות שלקוחות מן המציאות. במקום המסיכות, הוא מראה לקהל את פניהם של השחקנים.

"משרתם" והצלחות נוספות ב-1743 כתב את אחד ממחזותיו הפופולריים והמוכרים ביותר, "משרתם של שני אדונים". אחדות מן התמונות במחזה נשאו בלתי כתובות ונתונות לכושר האילתור של הדמות הראשית, המשרת טרופלדינו. אבל כשהוציא את המחזה לאור, השלים את החסר וכתב את כל הדיאלוגים על פי אלתורי השחקנים. ההצגה נחלה הצלחה גדולה ואחריה באו הצלחות נוספות: "האלמנה התככנית", "האשה הצינית", "האביר והגברת" ו"בעלת הבית", או כפי שהוא מוכר בשם "מירנדולינה".

גולדוני עוזב את ונציה קינאת המתחרים והתנגדותם של שחקנים ואנשי תיאטרון לשינויים שחולל, דחפו אותו לעבור לפאריס. הוא כתב גירסאות צרפתיות למחזותיו וכך יצירות חדשות בצרפתית. למרות שזכה למוניטין רב נתקל גם שם בהתנגדות של אנשי התיאטרון לחידושו, עד שבסופו של דבר נאלץ לפרוש. לפרנסתו שימש כמורה - הוא לימד את הנסיכות הצרפתית איטלקית - וחיבר ליבריות עבור האופרה. למרות הצלחות הרבות במהלך חייו מת בפאריס בעוני (לאחר המהפיכה הצרפתית נשללה ממנו הגימלה שקצבו לו).

חידושו של גולדוני סללו את הדרך למחזאי הקומדיות שבאו אחריו, אך לימים היו גם מי שהאשימו אותו במותה של הקומדיה דל'ארטה כאמנות חיה ותוססת. רבים ממחזותיו נשארו בפרטואר התיאטרון העולמי עד היום.

פסלו של גולדוני, פיאצה גולדוני, ונציה

מיכל בלנקשטיין

איל דוטורה

קריקטורה של מלומד נפוח ונוכל. לרוב רווק זקן, בעל אופי שפל.

אב טיפוסים

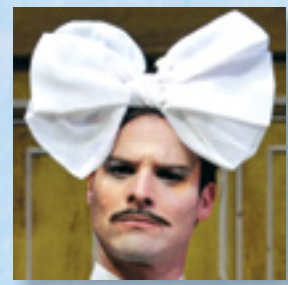
לכל שחקן היתה דמות קבועה משלו, או "המסיכה" שלו, ורק אותה גילם. שחקן צעיר שהתבגר בתוך הלהקה עבר לשחק דמות בוגרת יותר. הדמויות נחלקו לשלוש קבוצות: אוהבים צעירים, הורים ובעלי מקצוע, משרתים. האוהבים הצעירים דיברו בשפה רהוטה ופיוטית ולא השתמשו במסיכות. בדרכם עמדו המבוגרים, אבות או אפוטרופסים, שניסו לסכל את תוכניות הנישואים שלהם. החשוב ביניהם היה **פנטלונה**. שני לו בחשיבות ובפופולריות היה עורך הדין, **הדוטורה**. דמות נוספת שהתחרתה על ידה וליבה של הצעירה היה **הקפיטנו** (סאטירה על המלחים הזרים ושכירי החרב שהסתובבו במדינה), שהתפאר בעלילותיו בשדה הקרב ובתחום האהבה. מסביב לדמויות האלה הסתובבו כמה משרתים, **הזאני** (zanni), שסיפקו את רוב הצחוקים לקומדיה.

הדמות היא המקור לכל קומדיה טובה מתוך זכרונותיו של קרלו גולדוני

לא לכולם היה הכשרון למלא את חלל הבמה בתבונה ובחן. וכך חסרה להצגה אחדות סגנונית שמאפיינת את יצירתו של מחזאי אחד... חיכיתי לרגע המתאים לתקוף אותם באומץ ובבטחון...

1 קומדיה "32 הצרות של ארלקינו" הוטל התפקיד הראשי על סאקי, שהיה מוכר יותר לקהל כטרופלדינו, שחקן שנון ובעל הכרות מעמיקה עם אמנות הקומדיה ועם תיאטראות אירופיים. אנטוניו סאקי היה שחקן בעל דמיון עשיר ומבריק, הוא אמנם דבק בתמצית העלילה, אך בעוד שארלקינו אחרים רק חזרו על עצמם, סאקי חשב כל הזמן איך לחדש את הטקסטים ואיך להשיב תשובות בלתי צפויות. הוא ניזון מהמחזאים הקומיים, מהמשוררים, מהנואמים ומהפילוסופים. הקהל נהר לראות אותו ולהקשיב לחידודיו ולאיתוריו, שאפשר היה לשמוע בהם הד לכתביהם של הוגי הדעות הגדולים. הוא התאים את האמירות שלהם לעצמו ואותם משפטים נאצלים שציטט מדבריהם נשמעו מגוחכים ומשעשעים שנאמרו מפיו של שחקן מצויין זה.

זיו קלייר

7 געתי למסקנה כי הדברים הפשוטים והטבעיים ביותר, הם הכובשים את הלב.

7 ש הטוענים כי כותבי הקומדיות אמורים לחקות את הטבע, אבל עליהם לוודא שיהיה זה טבע יפה ובשום אופן לא עלוב או פגום. ואני אומר: ההיפך הוא הנכון - כל מה שקיים או קורה בעולמנו יכול לשמש כחומר לקומדיה.

7 ד עכשיו עבדתי על נושאים ישנים, אבל עכשיו עלי לחדש, ליצור ולהמציא. יש לי להקה של שחקנים מבטיחים, אך כדי שאוכל לנצל אותם היטב עלי להכיר אותם מקרוב. לכל אדם אופי משלו והמחזאי צריך לתת לו תפקיד שיתאים לתכונותיו המיוחדות... אולי זה הרגע להתחיל בשינויים עליהם חלמתי. קודם כל צריך לטפל בדמויות - הדמות היא המקור לקומדיה טובה. גם מולייר הגדול התחיל כך והביא את הקומדיות שלו לידי שלמות...

7 א יכולתי לעשות את כל השינויים בבת אחת, בלי לעורר עלי את כעסם של כל מתנגדי, מעריצי הקומדיה הלאומית. השתדלתי להתאים את עצמי לשחקנים אך

איציק כהן

האזהבים הצעירים
צעיר נאה ובת זוגו בהצגה. בכל קומדיה נקראו בשמות אחרים. הם הופיעו ללא מסיכה ושיחקו תפקיד מרכזי בהשתלשלות העלילה.

שחקנים וירטואוזים
הצלחת ההצגה היתה תלויה בזריזותם הקומית של השחקנים, בחושיהם החדים, וכן בערנותו של הקהל ובתגובותיו. מן השחקן נדרשה יכולת של לוליינות ורקדן, כושר ביטוי רהוט והכרת הטבע האנושי. השחקנים היו חייבים להשתלם בלי הרף וללמוד מכל מקור אפשרי. הם היו צריכים לשכלל את הרוטינות הקומיות, שדרשו התחדשות בלתי פוסקת. כל אחד מהם היה צריך לשלוט בכל רזי הבמה, לאגור בזכרונו מונולוגים, שירים, סיפורים מבדחים, משחקי-מלים ותחבולות, שנמסרו מדור לדור.

קולומבינה

המשרתת. אשת סוד. נבונה ושנונה. מתחברת לעיתים עם ארלקינו. מפלרטטת עם הקהל.

דרור קרן, אסף פריינטא

נדב אסולין

להקות נודדות

להקות השחקנים של הקומדיה דל'ארטה יצאו לסיבובי הופעות והגיעו עד לצרפת, לספרד ולאנגליה. להקה רגילה הכילה בין 12 ל-15 שחקנים ובראשם מנהיג, למרות שגם השחקנים האחרים היו מעורבים בבחירת העלילה ובאופן הצגת החומר. הלהקות הקטנות נשאו איתן ציוד ואביזרים - תלבושות, תפאורת רקע שצוירה על בד, ובמת עץ שהוקמה בכיכרות ובמקומות פתוחים מחוץ לעיר. להקות מבוססות יותר יכלו להרשות לעצמן לשכור אולם.

גולדוני שלי / ג'ורג'יו סטרלו

ולדוני, האיש והמחזאי, הוא דוגמא נדירה ליוצר שהתגלה מחדש לא על ידי מבקרי התיאטרון והאקדמאים, אלא על ידי קהל הצופים, וטוב שזה קרה בדרך זו, כיון שהבמה היא המקום בו באו לידי ביטוי ממצה חייו ויצירתו. הקהלים שהחלו לנהור להצגותיו הם כאלה שקודם לכן לא ידעו עליו מאומה, או שקשרו את שמו עם איזה שהוא זכרון זניח ומייגע מתקופת הלימודים. גולדוני סולק מן ההיסטוריה של הספרות האיטלקית, ואם הוזכר, התייחסו אליו כאל יוצר בלתי נחשב, כמחזאי שלא כדאי להתעכב עליו.

אני אישית מצאתי את הגולדוני שלי: אדם שחי את כל חייו בתיאטרון והצליח לגלות את החוליה המקשרת בין התיאטרון והחיים. הוא כתב עלילות שהיו בהחלט יכולות להתרחש במציאות, סיפורים על דמויות אנושיות שהכיר באופן אינטימי, כשהוא לוקח בחשבון גם את הקונפליקטים, את האגרסיות ואת ההפכפכות הקיומית. הוא הצליח לעורר בנו אמפטיה לדמויותיו ולהפוך את היצירות שלו למטאפורה של העולם, כפי שרק משורר אמיתי יודע לעשות.

גולדוני שלי הוא ביסודו יוצר אנושי מאד, שלא היה מסוגל להתמודד עם רוע, שחי את חייו בתוך הריאליות של זמנו, על סיפה של תקופה שעמדה להעלם - תקופה שכתב עליה בחיך ובביקורת נוקבת.

יותר ממאתיים שנה לאחר מותו אנחנו עדיין מבררים מהי האמת על חייו... בשביל גולדוני העולם והתיאטרון היו היינו הך. מה שנחשב בזמנו כמחזה גרידא, כשעשוע, כבידור, נראה כיום כדך וחשבון אישי על תקופה ומנהיגה. יש במחזותיו חילופים מרתקים בין אור וחושך, בין מילים ושתיקה. במחזותיו מקופלות דקויות שיש לגלות אותן, כדי שלא נהפוך אותן לקומדיאנט של קלישאות מגוחכות.

גולדוני שלי הוא גבר המתבונן בנשים, מעריך את החיוניות שלהן ואת יכולתן לראות דברים בבהירות. הנשים שסיקרנו אותו היו ברונטיות, שנונות ומלאות תשוקה. מתוך זכרונותיו אפשר ללמוד על הרומנים שלו עם השחקניות שעבדו אתו, למרות שתמיד נשאר נאמן לניקולטה אשתו הנדיבה והבלתי אנוכית.

גולדוני שלי הוא איש המוקף אויבים, כפי שקורה כמעט לכל מי שחותר לשינוי. זהו סיפורו של איש תיאטרון שכל חייו גלויים וחשופים על הבמה, אבל בו בזמן זהו גם סיפור מלא סודות ודרמות של חיים אמיתיים, סיפור שיש בו לא מעט כשלונות ודמעות מרות...

בפאריס הוא מת לבדו, נואש, עני, מוקף במעט מאד חברים. הוא היה אולי שמח לדעת שכיום הוא שב וזוכה להכרה.

ג'ורג'יו סטרלו (1921-1997), מייסד ה"פיקולו תיאטרו של מילנו" ב-1947. "ארלקינו - משרתם של שני אדונים" הוצג בתיאטרון שלו משך זמן ממושך יותר מכל הצגה אחרת באיטליה. בתמונה: "משרתם של שני אדונים" בפיקולו תיאטרו.

זאני

דמויות קומיות של משרתים שהסתובבו סביב הדמויות הראשיות וסיפקו את רוב הצחוקים לקומדיה.

שירי גדני, דרור קרן

זיו קלייר, קובי מורסיאנו

המשרתים - גיבורי הקומדיה

המשרתים, הם שהעניקו לקומדיה דל'ארטה את הצבע המיוחד שלה, ובשמותיהם השונים (ארלקינו, סקאפינו, פדרולינו, סקרמושו, פולצינילה, קולומבינה) חדרו גם לתוך הספרות והתיאטרון. הם לא בחלו בשום תחבולה כדי לסייע לנאהבים או לשים להם מכשולים, בהתאם למשימה שהוטלה עליהם. הם היו ערמומיים ומלאי תחבולות. אף שכל הטקסטים אולתרו, היו באמתחתה של כל להקה כמה וכמה LAZZI, רוטינות קומיות בדוקות, מבחר מערכונים קצרים ונאומים משעשעים, ששולבו בעלילה בשעת הצורך.

טרופלדינו
טרופלדינאק

דרור קרן

י זה ה"טרופלדינו" הזה? לקח לי זמן לגלות את מה שלא קלטתי בקריאות הראשונות של המחזה. רק כשאתה מתחיל לעבוד אתה מגלה שטרופלדינו הוא עשיר באופיו כמו תלבושתו המסורתית, הארלקינית, בקומדיה דל'ארטה - אינספור צבעים מרכיבים אותו. התאהבתי באיש הזה. הוא טמבל-חכם. הוא יצרי, הוא סתגלן, מהיר תגובה, ממציאן, תחבולן. אדם שהוא כל אלה, לא יכול להיות רק סתם טמבל.

העובדה שזה מחזה שגולדוני כתב במיוחד לשחקן (אנטוניו סאקו, שהיה כנראה וירטואוז ורבאלי ופיזי וכוכב הלהקה שגולדוני כתב את מחזותיה) מלמד אותנו שזה תפקיד שכולו הזמנה לחגיגה אחת גדולה. סיבה למסיבה.

התיאטרון של ימינו. לשמור על הפראות והחופש, למרות הכיסאות המרופדים ו"האווירה המתורבתת". "עדיף שוטה מתחכם על שטויות של חכמים". כתב שקספיר ב"הלילה ה-12", זה נכון, אבל שלא יתחכם מדי. טרופלדינו הוא לא שוטה שקספירי. גולדוני עצמו כתב על גיבורו: "מה שהכי פשוט וטבעי, הוא זה שיכבוש את הלב". חודש לפני עליית ההצגה, עצתו של גולדוני היא מין מצפן שמסמן לי את הדרך.

העבודה על תפקיד שיש מאחוריו מסורת כה ארוכה של תיאטרון, היא עונג גדול, אבל אסור לשכוח שאנחנו ב-2010 - אי אפשר להתעלם מזה. לכן אני מחוייב לקחת מטרופלדינו את כל מה שגולדוני נתן לו, אבל גם לתת לטרופלדינו דרור...

"משרתם של שני אדונים" הוא מנגינת יסוד, שעליה צריכות לבוא ההמצאות. השיגעונות. האילתורים, כמו בג'אז. שוב ושוב, בעיקר כשהרגשתי שאני מסתבך, או הולך לכיוונים מורכבים, עמוסים מדי, הזכרתי לעצמי שזה מחזה שהוצג בזמנו בחוץ. לעיני קהל ברחוב וחשוב לשמור את הקשר הבלתי אמצעי הזה גם באולם

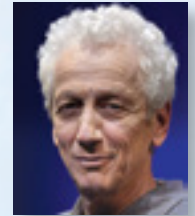
שיר סיום / מלים: דרור קרן

קהל נכבד, מי שקצת 'טילגנטי
הבין מיד, זה הסוף, הוא כבר בא.
ואם נותרו לו עוד קצת סנטימנטים,
מוטב יפנים גם ת'מסר הבא:

אדם רעב למשהו, אדם צריך תקווה,
אם לא לאיזה סנדביץ', אז לאהבה.
בונציה, בטורינו וגם בפרדס חנה,
יש מישהו מתחתיך ויש מישהו מעל,
החיים זה לא קומדיה, שיהיה לנו רק טוב,
נשיקות, תודה שבאתם, נתראה שוב בקרוב.
שהחיינו וקיימנו וסיימנו - לילה טוב.

זיו קלייר
איציק כהן
שירי גדני
מיכל בלנקשטיין
דרור קרן
נדב אסולין
טל בלנקשטיין
אסף פריינטא
יניב ביטון
קובי מורסיאנו

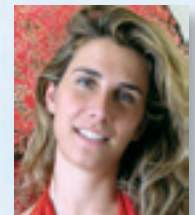

מוני מושנוב / הבמאי 30 שנה על הבמה המקצועית. בן להורים שעלו מבולגריה והשתקעו ברמלה, בה גדל. לאחר שירותו בצה"ל למד משחק באוניברסיטת תל-אביב ובפרוייקט הצעירים של נולה צ'לטון. עם סיום לימודיו הצטרף לתיאטרון חיפה בו שיחק חמש שנים: רומיאו ברומיאו ויוליה, נפתלי בליל העשרים, גוג ומגוג שואו, זלמנאים, שרגא קטן, רגעים, קריזה, הכפיל. בתיאטרון הקאמרי: הפי במותו של סוכן, המתלבט, אני לא רופורט. בתיאטרון נוה-צדק: טייסים, משחזי הסכינים הסיני. בתיאטרון בית ליסין: אחרון הפועלים, עד מאה ועשרים. בתיאטרון הבימה: החווה, תל-אביב הקטנה, זרים, מותו של סוכן, הקומיקאים, הכסאות, העז או מי זאת סילביה? 39 המדרגות, רומנטיקה, בגידה, השוטר אזולאי. בשנים האחרונות ביים את ההצגות הכסאות, רומנטיקה, חתונה מושלמת, בגידה בהימה. השתתף בתוכניות הבידור ערב חד פעמי, פתאום ביחד, הביצה והתרנגולת, רואים כפול עם שלמה בר אבא. קולנוע: מסע אלונקות, בכל פעם שאנחנו אומרים שלום, אהבה צעירה, בסמה מוצ'ו, חתונה מאוחרת (פרס שחקן המיטת לשנת 2001), קדמה, מתנה משמיים, שנת אפס, מחילות, הלילה הוא שלנו, שתי אהבות, בדרך אל החתולים, כלת הים ועוד. טלוויזיה: השתתף בדרמה המקלחת ובסדרות הטלוויזיה זהו זה, קצרים, מושנוב בדרכים, בטיפול ובסידרה פאפאדיזי ב-yes. הגיש בטלוויזיה החינוכית את התוכנית ספורט טיז, מנחה טקסי האוסקר הישראלי ופרס התיאטרון. זוכה פרס לנדאו 2003, פרס השחקן הקומי של השנה: קצרים, 2005, שלושה פרסי איש השנה בקולנוע, בתיאטרון, בבידור.

נסים אלוני / המתרגם מחזאי, במאי ומתרגם, חתן פרס ישראל לשנת 1996, נולד בתל אביב ב-1926. למד היסטוריה ותרבות צרפת באוניברסיטה העברית בירושלים, שם שימש לימים כמרצה במסגרת החוג לתיאטרון. בין השנים 1949-1967 פרסם כעשרים סיפורים קצרים בכתבי עת ובעיתונים שונים. ב-1963 הקים יחד עם יוסי בנאי ואבנר חזקיהו את "תיאטרון העונות", בו שימש כמחזאי, כבמאי וכמנהל האמנותי. התיאטרון פעל עד 1965. אלוני כתב מחזות רבים, ביניהם, אכזר מכל המלך, 1953, בגדי המלך, 1961, המהפיכה והתרנגולת, 1964, הכלה וצייד הפרפרים, 1967, דודה לזיה, 1969, נפוליון חי או מת, 1970, הצוענים של יפו, 1971, שיער אחד לעזאזל, 1973, אדי קינג, 1975, הנפטר מתפרע, 1980, הנסיכה האמריקאית, 1982. כמו כן עיבד ותרגם מחזות רבים מאנגלית, צרפתית ואיטלקית. עבור התיאטרון הקאמרי תרגם את גנרל קישוט, לזייסטרטה, אבק הארגמן, הקרנפים, כרעג לא פנוי, צייד יצא לצוד בצד, פרק ב', כל ילד טוב ראוי לקצת חסד, הגברת הזאת ממקסים, אנה כריסטי, הנשים העליונות מוינדזור, קולי קולות קלים, הצלצול האחרון, ואת מחזותיו של ז'ורז' פודוולטה צרפתית, צייד יצא לצוד בצד, הגברת הזאת ממקסים ויתוש בראש. יצירתו זיכתה אותו בפרסים רבים, ביניהם: פרס גנסיין 1954, פרס ביאליק 1983, פרס רוזנבלום 1994, פרס עדה בן נחום 1994, פרס הוקרה מטעם אמ"י 1996, וכאמור, פרס ישראל. נסים אלוני נפטר ב-13 ביוני 1998.

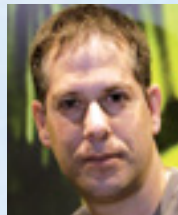
אלכסנדרה נרדי / מעצבת התפאורה ילידת רומא, עלתה לארץ בשנת 1994. בוגרת החוג לעיצוב תפאורה באוניברסיטת תל-אביב, בו עיצבה במסגרת התיאטרון את התפאורה להצגות רוקדים בלונסה, גדול וקטן ובטולות שידוך. במשך שנתיים תכננה ועיצבה כמחצית ממוזיאון יד ושם' החדש עבור 'דורית הראל מעצבים'. בין עבודותיה: בגידה, רומנטיקה, חתונה מושלמת והעז או מי זאת סילביה? (תיאטרון הבימה), חשמלית ושמה תשוקה (תיאטרון בית ליסין), שירה (תיאטרון באר-שבע), המסיבה של אביגיל (הסטודיו מיסודו של יורם לוינשטיין), איזון עדין, בעלת הארמון, ירח אלבמה וכוונות טובות (אנסמבל תיאטרון הרצל), אדיפוס (פסטיבל עכו), מוזר (קבוצת המחול של נועה דר, במסגרת פסטיבל "הרמת מסך").

עפרה קונפניו / מעצבת התלבושות בוגרת החוג לתיאטרון במגמת עיצוב, אוניברסיטת תל-אביב. בעלת תואר שני בלימודי עיצוב תלבושות ותפאורה מאוניברסיטת N.Y.U, ניו יורק. עיצבה תלבושות לתיאטראות שונים בארץ. בין עבודותיה הרבות: השחקן, דון פרלימפלין ואהבתו לבליסה בגן ביתו, אשלייה (תיאטרון החאן); צור וירושלים, סינית אני מדברת אליך, תפוחים מן המדבר, נהג ציירת (תיאטרון בית ליסין); עיר הנפט (התיאטרון הקאמרי בשיתוף עם תיאטרון חיפה), ביבר הזכוכית, הבן הטוב, האב, אנטיגונה (התיאטרון הקאמרי בשיתוף עם תיאטרון הבימה), הכתובה, הרטיטי את לבי, הנפש הטובה מסצ'ואן (התיאטרון הקאמרי), החגיגה (התיאטרון הקאמרי בשיתוף עם תיאטרון הבימה), שמו הולך לפניו, (התיאטרון הקאמרי בשיתוף עם תיאטרון חיפה); נמר חברבורות, השוטר אזולאי, אותו הים (תיאטרון הבימה).

רון בגנו / המוסיקאי עוסק במגוון רחב של מוסיקה. בשנים האחרונות משמש כמנהלה המוסיקלי של להקת המחול "ורטיגו" הלחין את המוסיקה להצגות: שירה, גייפסי בתיאטרון באר-שבע. מותו של סוכן, מונולוגים מהוואינה, הכלה וצייד הפרפרים בתיאטרון הבימה. אבודים ביונקס, זהות בתיאטרון בית ליסין. עם חיוך ואקדח, פריקס, משפחת ישראל, סוחרי גומי, המכוער, שלוש מסיבות, המקום ממנו באתי, אמא מלכה בתיאטרון חיפה. בטלוויזיה: הלחין את הפסקול לדרמות: שחקנית ספסל, קצ'חן, גרוסמן הגדול, הניצול ובית חלומותי. עיבד וניגן בפסקול הסרטים המיועד, שחור, ארץ חדשה ובמוסיקה להצגות רבות ביניהן: מלאכים באמריקה, גורודיש, ימי שלישי עם מורי (בשיתוף תיאטרון חיפה) בתיאטרון הקאמרי. כריית ראש, ביקור הגברת הזקנה בתיאטרון הבימה. הלחין את המוסיקה להנמר, זוכת הפרס הראשון בתיאטרונטו 1995.

זחי פטיש / הכוראוגרף יליד חיפה, מנגן על פסנתר ותופים מגיל חמש. בגיל 14 החל לרקוד ריקודי רחוב (ברייקדאנס) ובמקביל למד מחול קלאסי ומודרני. סיים בהצטיינות את ביה"ס לאומנויות "אינטרלוקן" שבמישיגן ארה"ב. במהלך שירותו הצבאי הוכר כ"רקדן מצטיין" והמשיך באימוניו. רקד בלהקת בת-שבע ארבע שנים ובמקביל לימד ברחבי הארץ והחל ליצור לבמה ולטלוויזיה. זוכה פרס "יוצרים צעירים" של משרד החינוך. ב-1997 הקים ביחד עם דני רחום את קבוצת "שקטק". מופעי שקטק עלו עד היום בכ-30 מדינות ברחבי העולם ובנוסף משתתפים חברי הקבוצה באופן קבוע בפרוייקטים אמנותיים מגוונים, ביניהם ההצגה שלמה המלך ושלמי הסנדלר (הבימה), תערוכות, קליפים, מיצגים, תוכניות טלוויזיה ועוד. כיום ממשיך זחי ויוצר ביחד עם דני כוריאוגרפיה, קטעי וידאו ומוסיקה להצגות תיאטרון, פרסומות ומופעי בידור.

עמיר ברנר / מעצב התאורה למד בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, במגמת עיצוב. שימש כמרצה לתאורה באוניברסיטת תל-אביב ובסמינר הקיבוצים. עיצב תאורה ללמעלה מ-400 הצגות תיאטרון, מחזות זמר, קונצרטים, תוכניות טלוויזיה ואירועים. בין עבודותיו - בתיאטרון הקאמרי: גפן בלאדי, הבן הטוב, ציפור שחורה, הדודה ואני, עקר בית, הצמה של אבא, עיר הנפט, המלביש. בתיאטרון הבימה: יוסף וכתונת הפסים, פיירורים, ארטון, מותו של סוכן, מניין נשים, זוגיות, אבנים בכיסים. בתיאטרון בית ליסין: תפוחים מהמדבר, ריגוש, החדר הכחול, ערפל, סילביה, כחול בוועד. במדיטק חולון: שומבצל, פינקווי, אליפים, צבע הפנינה. בתיאטרון החאן: קילר ג'וי, אנטיגונה, נוף ילדות, קולות אחרים, נדל"ן. בתיאטרון חיפה: גבולות, נשף מסיכות. בתיאטרון באר-שבע: אקווס, ביבר הזכוכית, הזכייה הגדולה, שירה, בין חברים, ברקלין בוי. מחזות זמר: היפה והחיה, כמו בסרט, מקס ומוריץ, טרזן וג'וני, חסמבה, הלב, פיטר פן, ספר הג'ונגל, צלילי המוסיקה. פסטיבל ישראל 1997: נמר בראש - ערב לכבוד נסים אלוני. לאופרה אדיפוס רקס. למופע הפתיחה דאוס אקס מכינה של קבוצת "קליפה" (2001), למופע אני ואתה - מיקי גבריאלוב בבית הסולטאן (2002), לטקס הפתיחה של המכבייה ה-17 באיצטדיון רמת-גן ולמופע עבודה עברית בפארק הירקון (2008).

נדב אסולין

השחקנים לפי סדר הא"ב

עליכם, יעקב שבתאי, יוסף מילוא, יונה עטרי, אחוזת בית, רבקה מיכאלי, עלי ויחיאל מוהר, נורית הירש. בתיאטרון לילדים ולנוער משתתפת בהצגה **הצמיד של אופירה**. השתתפה בסרטי סטודנטים של ביה"ס סם שפיגל.

מיכל בלנקשטיין / ביאטריצ'ה רספוני

בוגרת ביה"ס למשחק של סמינר הקיבוצים. במסגרת לימודיה בשנה גימל שיחקה את מאשה בהשחקן, סופיה באלמנות (תפקיד ראשי), LOVE BOX שהשתתף גם בפסטיבל עכו. תיאטרון חיפה: אמונה בהצגה של **קמצא ובר קמצא**. התיאטרון הקאמרי: פנינה בזה **הים הגדול**. על תפקיד זה זכתה במילגה ע"ש עדנה פלידל ובמועמדות לפרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה. ביולי בפרי **אהבה**, נטע בגיל **הנכון לאהבה**. במקביל לתפקידה בהצגה זו משתתפת בתפקיד נטלי במשפחה חמה. קולנוע: **עדים דוממים**, מאיה.

שירי גדני / סמרלדינה

בוגרת הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, תל-אביב, 2002. השתתפה בהצגות: בפסטיבל עכו **העלבת הקהל**, **מקלות בגלגלים** ו**שובן של הגרביים הרצחניות**. השתיים האחרונות זכו בפרס ההצגה הטובה ביותר. בפסטיבל חיפה להצגות ילדים **סברס**, פרס השחקנית הטובה ביותר של

הפסטיבל. תיאטרון גשר: **שאריות של אהבה**, שושה בשושה, **כולם רוצים להוליווד**, **מדאה**, אניה **בגן הדובדבנים**, העז בכפר, **עבד**, **עיר** (ברוסית). טלוויזיה: השתתפה בסדרות **זבנג**, **בנות בראון**, **אולי הפעם**, **כל שבת שנייה**, **ראש גדול**, תוכנית בוקר **סטגדס**, **משפחה וחצי**, **החיים זה לא הכל**, **בנות**, **ארץ נהדרת**, **הישראלים**, **פולישוק**, **הלילה עם ליאור שליין**, **שבוע סוף**. קולנוע: **סוף שבוע בגליל**. השתתפה בפרסומות שונות. בקאמרי הופיעה **בבואינג בבואינג** בתפקיד גלוריה ומופיעה **בהיה או לא היה** בתפקיד עדה.

נדב אסולין / דוטורה לומברדי

יליד 1971. בוגר התיכון לאמנויות בירושלים. שרת בתיאטרון צה"ל. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. שיחק בקאמרי שבע שנים ברציפות בהצגות: **הלילה ה-12**, **רצח**, **פטרה**, **אדון וולף**, **שידוכין**, **קברט ליון**, **אשכבה**, **רווקים ורווקות**, **לכל השדים והרוחות**, **כובע הקש**

האיטלקי. לאחרונה בקאמרי: **זה הים הגדול**, **הכתובה**, **המלט**, **סאלח שבתי**. בתיאטרון באר-שבע: **שירה** (עגנון) **ילד משלי** (חגית רכבי). בטלוויזיה: **שבתות וחגים**, **הלילה של אתי**, **ערוץ ניקלודיאון** (בצפר). **האי** (ערוץ הילדים). קולנוע: **ביקור התזמורת**. ביים מספר הצגות בין השאר בסטודיו ניסן נתיב ובתיאטרון צה"ל. הצגות לילדים, **לרוץ** - מחזה קריאה בפסטיבל "צו קריאה".

ניב ביטון / סילביו

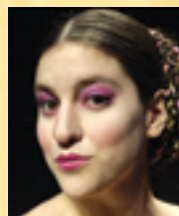
בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2004. זכה במלגות קרן שרת ב-2002, 2003. מילגה ע"ש לולה שנצר 2003, מילגה ע"ש דודו דותן 2004, מילגת ג. עיטור לתלמיד מצטיין 2003. הופיע בהצגות - בקאמרי: **רוזנקרנץ ואוסריק בהמלט**, **שירת הקאמרי**, **פלונטר** (מועמד לפרס השחקן

המבטיח), **קאמי ביתוש בראש**, **ג'קי בזה הים הגדול**, **רוזנקרנץ ורוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים**, שורת תפקידים **בנפש הטובה מסצ'ואן**, **גידי ברבי בע' 17**, **ביל בכסף עובר ושואו**. תיאטרון הספריה: **מותו של אנרכיסט מפוקפק**, **גריז**. פרינג' (בית ציוני אמריקה המחודש): **דרך גאגארין**. הצגות ילדים: **להיות מעורב** (בצוותא), **המלך צב צב**, **מסע בשניים** (תיאטרון "ביממא"), טלוויזיה: **פולישוק**, **חידון האשליות**, **החברים של נאור**.

טל בלנקשטיין / קלריצ'ה

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2008. למדה במשך שנה בביה"ס למוסיקה "רימון". זכתה במילגת קרן תרבות אמריקה-ישראל בהצטיינות לשנת 2006 ומילגה נוספת ב-2007. בקאמרי זכתה במילגת הפרס ע"ש עדנה פלידל לשנת 2008. משתתפת **בכנר על הגג** בתפקיד הבת צייטל

וב**סאלח שבתי** בתפקיד בת-שבע. השתתפה **בעקב בית** בתפקיד יעל. בקאמרי השתתפה גם במופעי המחווה לשלום

שירי גדני

טל בלוקשטיין

הסוס בכובע הקש האיטלקי, רוברטו בקוויאר ועדשים, צ'רלי והאיטלקי בעיר הנפט, הורציו בהמלט, פלונטר, טורנל, ראגבי ביתוש בראש, מחזר בהרטיטי את לבי, יאנג סון בנפש הטובה מסצ'ואן, דוונפורט בכסף עובר ושואו. תיאטרון גשר: החתול בהשטן במוסקבה. תיאטרון הספריה: האסלר במשחקי פיג'מה, וסילי באבות ובנים. סליירי באמדאוס. מדיטק חולון: אליעזר בן יהודה בבן יהודה. בית האופרה פרינג' - גרגור סמסא בהגלגול. השתתף במשורר בניירוק במסגרת פסטיבל ישראל. קולנוע וטלוויזיה: השמיניה, נאור ציון, הבורר, דומינו, הלילה עם ליאור שליין. מדבב בתפקידים מרכזיים בסרטי קולנוע וטלוויזיה.

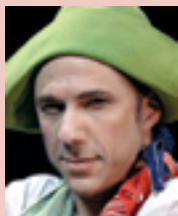
זיו קלייר / מלצר/סבל

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. השתתף בהצגות: מוטקה באורזי מזוודות, מנהל בית המלון ביתוש בראש, קרין בקומדיה שחורה, השכן בסיפור פשוט מאד, הילד במחיאית כף אחת, האסיר בטרגדיה ב-18 דקות (ההצגה זכתה במקום הראשון בפסטיבל סמול במה ומוצגת בתמונע). בתיאטרון הקאמרי: אנטיגונה, מחזר בהרטיטי את לבי.

דרור קרן / טרופלדינו

יליד 1964. בוגר Mountview Theatre School בלונדון. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון הקאמרי: הנפש הטובה מסצ'ואן, בוינג בוינג, המפיקים, יעקובי וליידנטל, טובים השניים, קברט לוין, אשכבה. בתיאטרון חיפה: שוליים קשים, הבולשת חוקרת, עיר חופשית. בתיאטרון הבימה:

ההולכים בחושך, ליל העשרים, רעל ותחרה. בתיאטרון גשר: רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים, טרטיף, בשפל, עיר. בצוותא: פרוביזורי, בוא לא נדבר על זה. בהפקה עצמית: קצה של חוט - עם אורי לשמן. טלוויזיה: מילואים, שבתות וחגים, של מי השורה הזאת?, דאוס, רינה ואריק לנצח, יונה סידס - מורה דרך, שערורייה, רחוב סומסום, סיפורי גן החיות, דוד פומפה. קולנוע: חמש שעות מפריז, פעם הייתי, אביבה אהובתי, לילסדה, אדם בן כלב. בין הפרסים בהם זכה: פרס קרן אמריקה ישראל ע"ש מסקין, פרס פינקל על תפקידו בליל העשרים, פרס רוזנבלום ופעמיים בפרס האקדמיה לשחקן הטוב ביותר בדרמה לטלוויזיה על תפקידיו ברינה ואריק לנצח ובקצנן. דרור חוגג בימים אלה את הופעות ה-200 של מצד שני, מופע הסטנד-אפ שלו, אותו גם כתב.

איציק כהן / פנטלון

בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, 1993. בשנים 1993-1995 שיחק באנסמבל עיתים הופיע ברומיאו ויוליה ובויאמו, וילף. היה חבר בלהקת "בנות פסיה". בקאמרי: הרב קמע בהרב קמע, עזרא בהצמה של אבא, רוג'ר דה ביל בהמפיקים, עבאס בגפן בלאדי, לייזר וולף בכנר על הגג, סאלח בסאלח שבת. קולנוע: סימה ועקנין מכשפה. טלוויזיה: הבחור של שולי בתפקיד ניסו והסרט הדוקומנטרי אדינבורו לא מחכה לי. הופיע בסיידרה ג'וני שלכתיבתה הוא שותף. השתתף בסיידרה ראש גדול (yes) בתפקיד אלחנן. משחק בסרט סיפור גדול שזכה בפרסים רבים. לאחרונה השתתף בתוכנית הריאליטי רוקדים עם כוכבים וזכה עם בת זוגו במקום השלישי.

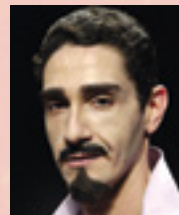
קובי מורסיאנו / מלצר/סבל

בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2004; משחק מול מצלמה - רותי דייכס. מלגות: קרן שרת 2002, 2003, 2004, שרגא פרידמן. פרסים ע"ש עדה בן נחום ודוד ירושלמי. בין ההצגות בהן השתתף - תיאטרון הספריה: ג'ו קלר בכולם היו בני, אוונס בהים, בסוב בקייטנים. תיאטרון בית ליסין: סלומון הגדול/הגב' צ'לוקי בתמונות יפואיות, חלום ליל קיץ. תיאטרון חיפה: ד"ר וייט בעד התביעה. תיאטרון הבימה: סופה של בדיחה. התיאטרון הקאמרי: רוזנקרנץ ואוסריק בהמלט, זה הים הגדול. צוותא: מלחמה - אופרת רוק. טלוויזיה: טקסי דרייבר, ילדות רעות, עספור, אולי הפעם, המקום, סרוגים, רמזור, מעורב ירושלמי, שולץ, פולישוק, עבודה ערבית, דאוס, החיים זה לא הכל. קולנוע: חצי טון ברונזה, וסרמיל, אצבע אלוהים, ידיים קשורות, הר הזיתים, פריצה מכלא עכו. דיבוב: WALL-E, הקפטן.

אסף פריינטא / פלורידו ארטוזי

בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2002. זוכה מלגות קרן שרת 1999, 2000, ובקאמרי במילגה ע"ש עדנה פלידל, 2004. בתיאטרון הקאמרי: מעיין הכבשים, חייל מזמר באמא קוראז', שר הארמון, שר האוצר, טוחן בעוץ לי גוץ לי, איש משמר,

יניב ביטון

הקאמרי

התיאטרון של תל-אביב

העונה ה- 55

מוצעת הנאמנות	ליאורה מינקה	חנן בן יהודה
רון חולדאי - יו"ר	שאל סטניק	דוד ברודט
דוד ברודט	מנחם סלע	תמר רודיך
חנן בן יהודה	יהודה פוקס	אמיר רוננברג
עמקם בן-צבי	תמר רודיך	אברהם תירוש
יוסי גרבר	אמיר רוננברג	
אמינה הריס	לינדה שטרייט	ועדת הביקורת
יגאל וינשטיין	אברהם תירוש	בציון דל - יו"ר
אחיה חריפאי		ליאורה מינקה
ד"ר חספי	הועד המנהל	רו"ח רון אורניין
חנה מרון	יגאל וינשטיין - יו"ר	חנן בן יהודה

להקת שחקני התיאטרון (לפי סדר הא"ב)

אילנה אהרן-בן אבי	שלמה וישינסקי	חני פירסטברג
טל וייס	אורית פלג	טל וייס
ענת וקסמן	אסף פריינאט	אסף פריינאט
נסים רוזר	גיל פרנק	גיל פרנק
אבי זמר	צבי זמר	אבי זמר
יובל זמיר	דן קיזר	דן קיזר
עדי ארד	יצחק חזקיה	תמר קינן
עינת ארנשטיין	אורטל אביג	אורטל אביג
חרות אשכנזי	פיני טנבר	פיני טנבר
אלנה באואר	איתי טראן	איתי טראן
אניה בקרשטיין	אבי טרמין	אבי טרמין
יניב ביטון	דני יגל	דני יגל
דייד בילקה	אוהד יהודאי	אוהד יהודאי
דינה בליז	הלנה ירלובה	הלנה ירלובה
טל בלנקשטיין	איציק כהן	איציק כהן
מיכל בלנקשטיין	נעה כהן-שבטאי	נעה כהן-שבטאי
אסנת בן יהודה	אדכ כהנא	אדכ כהנא
שלמה בר-באב	מוטי כץ	מוטי כץ
ירון ברובינסקי	יוסף כרמון	יוסף כרמון
רמי ברוך	עודד לאופולד	עודד לאופולד
שרי בני	יואב לוי	עידו רוננברג

אסף גולדשטיין	יחוקאל לורנב	ליאור רומנו
לימור גולדשטיין	אביטל לבני	אביטל לבני
אלי גורנשטיין	זיו זוהר מאיר	זיו זוהר מאיר
יוסי גרבר	גיטה מונטה	אלה שור-סלקטר
עידו גרבר	עידו מוסרי	אוהד שרר
נטע גרטי	רובי מוסקוביץ	רוני שיינדורף
אבי גרייניק	ערן מור	ניסו שלוי
אילנית גרשון	קרן מור	לעד שמואלי
עודא דגן	אודלה מורה-מטלון	דן שפירא
אלון דהן	קובי מורסיאנו	ערן שראל
נתן דטנר	זבולון משיאשווילי	עודד תאומי
תיקי דיין	רבקה מיכאלי	אביהוד תדהר
מיטל דמאיי	גאולה נוני	יעקב תמרי
שרון דגון	הילה סורצ'ין-פישר	הילה סורצ'ין-פישר
ליאת הר-לב	דינה סנדרסון	דינה סנדרסון
שמואל וילוז'ני	שרה פון שוורצה	שרה פון שוורצה
שרית יוע-אלעד	אורנה פורת	אורנה פורת

עודדת מנהל אמנותי	מיכל לוין
יעוץ אמנותי	רבקה משלח
ע' אמנותי למנהל האמנותי	נעם משמאל
יעוץ חזותי	איתמר וסכלו
הארכיון ע"ש גרשון פלוטקין	אבי ברנר
ספרית המחזות ע"ש זאב רייכל	ירום אמיר

המכון למחזאות ישראלית ע"ש חנוך לוין (ע"ר)	
מנהלת חנוך	רני אלדנצה
אנסמבל עיתים (ע"ר)	
מנהלת אומנותית ובמאית	רנה ירושלמי
מנהל אדמיניסטרטיבי	אדו חסון

התיאטרון הקאמרי נוסד בשנת 1944 על ידי יוסף וימימה מילוא, רוזה ליכטנשטיין, אברהם בן-יוסף ובתיה לוצט.

בשנת 1971 הפך מתיאטרון בבללות מועצת שחקנים לתיאטרון העירוני של תל-אביב. בראש התיאטרון מועצת נאמנות הכללת צנצי ציבור, אנשי רוח ואמני תיאטרון. להקת שחקני התיאטרון מונה כ-120 שחקניות ושחקנים ממיטב אמני הבמה בישראל והצנתו במיומתו ע"ב במאים ידועי שם מישראל ומחוצה לה.

מנהל כללי	נעם סמל
מנהל אמנותי	עמרי ניצן
מנהלת אדמיניסטרטיבית	יפה ענתבי
מזכירת התיאטרון	מיטל קלפה
מנהלת שיווק	דפנה הררי
דוברות והספי ציבור	אפרת אברהם-ליבנה
מנהל התפעול	אפי שריד
קשרי חוץ ויגוס משאבים	יפעת טובי
מנהלת הפרסום	רות אור-מדברי
מפיק ראשי	אבנ גי
מפיק מחזומים והצגות מוסיקליות חיים סלע	
המחלקה החינוכית	אבי קלמה
מנהלת כספים	חביבה הוד
מנהלי חשבונות	לג'נה לרמן
סופי וייס	
אל'נה אבקמוב	טטיאנה אורמן
מח' שער	אלינה גלאטקי
מח' מנויים ע"ש שולה גרי	לימור רוטשילד
מנהלת:	גורית הרפז
אחראיות: ורדי חן	יהודית טילבר
ילנה אבנגואז, נחמה אפשטיין	דוד בריטו
קורה בליצשטיין, אלעד בנסל	מירי ברוורמן
קרן דדיה, אדוה מטיאל	רוני חסון
טלאור יחידי, גלית יפת	אסף פרידמן
סמין כפיר, שתי כרל	אדוה מויאלי
טל מורדוך, מורין משה	אילת נכט
מירי סבג, אבישג מור	מירב שטרן
זהר שמולוביץ	מוריה ונונו
מח' מכירות	עינת פנחס
איריאלה לוי-סבג	מיכל אורבר
אתי חסון, רינת מור יוסף	יוקי מוזרחי
מח' מנויים לעדיום	לב ווינבסקי
דקלה הדס	לבי רן
קופאים	מיכל אוחנה
סיון הררי, מיכל סויד	אורי בן שלום
עידו בן-עמי, גלי טימן	חנה קרקובסקי
ביקורת דו"חות קופה	זמירה בן בסט
מנהל מח' ייצור	משה כהן

מח' פיאות ואיפור ע"ש חליקה שכטר		
נטשה אוסמולובסקי	מנהלת:	מלאני קפלן
טטיאנה רונשטיין		רנה שפיר
חלוקת אביזרים	מנהלת:	אלנה פרנמן
סיון הרשמן		ולדיה גלזמן
מתפרה	מנהלת:	הדס אבנרי
מרים חסין		רימה חוין

מנהלי הצגה	מזל מלכה-קטי	
עודדת מנהל אמנותי	הלית זיו-הדס-פארי	
גילי בארי	גילי בארי	
כיסן הזירה	כיסן הזירה	
ע' למנהלת אדמיניסטרטיבית	ע' למנהלת אדמיניסטרטיבית	
ע' למפיק הראשי	שירה יובל	
סדרנים ואולמות	מנהל:	ורון לניאדו
יניב פוך	אלון טיראון	
אלון חדר, רון בן-גידה	זיו גולן	
מזכירה	רוחי מלמד	
אדם רמי	אדם רמי	
מינהלה	אבי מרכוס	
קלדינית	מישל זבלודוביץ	

התיאטרון הקאמרי מעלה על במותיו עשר הפקות חדשות מדי שנה, בפני קהל מגוון הכולל כ-33,000 מנויים, וכ-600, צופים ברחבי הארץ והעולם. התיאטרון הקאמרי נתמך ע"י עיריית תל-אביב-יפו, משרד החדע, התרבות והספורט, מינהל התרבות. הקאמרי החדש בננה על ידי מפעל הפיס בשיתוף עיריית תל-אביב-יפו.

קמפוס התיאטרון הקאמרי, ברחובות, ישראל

ההצגות הקאמרי שייצגו את ישראל בחו"ל:
גורדיש, פליישר - ניויורק, מאי 1995.
שיינדלה - בואנוס-איירס, נובמבר 1995.
קומדיה של טעויות - בודפשט/וינה, אפריל 1997.
סיפור משפחתי - היילברג, בון, ויימר, מרץ 1998.
יואמר, יולן - אדלייד, אוסטרליה, וושינגטון די.סי.; המבורג, דילדורף, מינכן, 1998; ברלין/לונדון, יוני 1999; סאן-פרנסיסקו, יולי 2000.

וישתחו. וירא - המבורג, ספטמבר 1998.
רצח -סטטבל פרמה, אוקטובר 1998; היילברג, בון, ויימר, ספטמבר 1999.
המודיום - פרנקפורט, אפריל 2001.
מיתוס - פסטיבל ליקול'ה סנטר, ניויורק; פסטיבל ציריך, 2003.
אשכנזה - אתונה, מאי 2000, אקספו 2000-האגנבר/בראונשווייג, יולי 2000; פסטיבל תיאטרוני אירופה-בודפשט, נובמבר 2000; רושה, מאי 2001; ברלין, נובמבר 2001; פסטיבל טיבויז, בוקרשט, יוני 2004; פסטיבל ביזין, אוגוסט 2004, מרץ 2006; אקדקה ואיטטובלו, פברואר 2006; פסטיבל תיאטרוני אירופה-הרק-ק'לובנה, צ'כיה, יוני 2007.

עד ראיה - היידלברג/ויטבאדן, מאי 2005.
יעקובי ולדנלט - פסטיבל ארבע תרבויות, לודז', נובמבר 2005.
בגהיז היום - פסטיבל ישראל בניויוורק, פברואר 2006; פסטיבל בני לאומי בקיבץ, מאי 2006; פסטיבל ארבע תרבויות, לודז', אוקטובר 2006; פסטיבל בינלאומי להצגת יחיד בקיל, נובמבר 2006, אלקם, אפריל 2008.

צחקו של לכנורש - בורשה, מאי 2006; פסטיבל סמינ, בוקרשט, יוני 2009.
המלט - פסטיבל שקספיר, נונסק, אוגוסט 2005; פסטיבל שקספיר הבינלאומי בבוקרשט, מאי 2006; פסטיבל שקספיר וושינגטן די.סי. מרץ 2007; קליבלנד פלייהאוס, קליבלנד, אוהיו, מאי 2008; שמנאי, מרץ 2009.
פלונטר - פסטיבל קייטטאון, מרץ 2006; פסטיבל בינלאומי בוויטבאדן, מאי 2006; פסטיבל בינלאומי לתאמיות הבמה, טיול, אוקטובר 2006; הפסטיבל הבינלאומי "סט", שטוטגרט, נובמבר 2006, ברלין, מרץ 2007; בוקרשט, מאי 2007; לודוויסהאפן, אוקטובר 2007, אלקם, אפריל 2008; לונדון, דרבינג טנטר, ינואר 2009.

האב - פסטיבל ארבע תרבויות, לודז', מאי 2007.
אטינונה - התיאטרון הלאומי ע"ש קיי שק, טיפה, אפריל 2008; הפסטיבל הבינלאומי לתיאטרון, שיוזאוקה, יפו, יוני 2008; פסטיבל לודמה יוניות עתיקה, קפריסין, יולי 2008.

לארץ המובטחת - פאריס, מרץ, 2009.

מנהל טכני	יעקב משה
מנהלי במה	שמואל פקרמן
יוסי כוכבי	אליון מעודד
שרלי יסבך	רון שלז
ששון סגרון	אבי גרינברג
צוביסט: דרור שאשא	בקיע חן
מח' תאורה וסאונד	מנהל: בלוי רותם
תאורנים	דן סיון
דמיטרי אוסמולובסקי	אלי טמסטו
אבי שהינו	דוריאן אויפקרו
שמוליק אטמזני	טילביו מאירסון
סאונד אחראי:	אלי חזייה
אילי ריימשטט	ולרי רייס

מח' מלבישת ואבזריות מנהלת:	איהד אליאס
ציונה דקן-ברק	רוחי לוי
שרה כהן	דפנה הנדל-יצחקי
ליאורה ענבר	רעיה לידר
אירנה ויימן	טלי דיין
יעוץ משפטי	משרד שחל את האזרחי
	עו"ד עופר שחל
דיני עבודה	משרד עו"ד לזינמן
רואה חשבון	רו"ח אלישע סער
מבקר פנים	רו"ח דניאל פרייטג
ממונה בטחנות	יעקב הכהן
מישרד פירסום	קואטרטו

עמיתי כבוד

פינה ומשה אדרי
קלרה ועמוס אהרוני
יעל ורמי אונגר
אורנה אלשטיין
לילי אלשטיין
ענת ואודי אנבל
דניאלה אפשטיין
דינה אתינבר
טליה גלאנץ
נילי גליק
אורסולה נוסים גלעם
אורלי ונחוי דנקגר

מנהל כללי
נעם סמל

מנהל אמנותי
עמרי ניצן

נשיאת כבוד ראשונה

לאה רביץ ז"ל (1993-2000)

יו"ר האגודה
ליאורה עופר

מייסדת יו"ר בשנים 2003-2003
אתי כספי

מייסדת יו"ר האגודה הבינלאומית
אמינה הריס

מנהלת האגודה
יפה ענתבי

רכות האגודה
יפעת טובני

הועד המנהל
ליאורה עופר
אתי כספי
אמינה הריס
לינדה שטרייט
נילי גליק
תמר רודיך

עמיתים

קובי גבן עורא
סימה ואבינועם אופיר
רות וגדעון אורבר
מיה אוריון-פלג
ניצה נדנעון אורצקי
רוחי אחיעזר
שרה אילין
א. אילן וג. בן טל
שרה אלאלוף
גילה מלכו
עפרה ורפי אלול
עידית אלקון
שוש ומאיר אלתר
אירן אמודי ואלישע בן צור
קארין ואורי אנבל
טלי ואבי אנבל
חנה ופסח אנדרמן
רות ואברהם אסף
דבורה גצבי אפרת
אווית ודוד אפרתי
יהודית אריאן-סלע
רינה באום
אורה בהרב
גורית ועמירם בוקשפן

הילה ואמנון הפלר
עדנה יוגאל וינשטיין
מרים ואהרון זיגלמן - ניויורק
אילנה וראובן זכר
ישראל ניהול מלונות בע"מ
צופיה ממיור כספי
ברונו לנדסברג - "סנו"
יוסי לנדסמן

יעל ואיזי בורוביץ'
הלנה ביליין ועקב ישראלי
גינה ודני בירן
שלי ועידו ברנמן
שרה ברוכין
לני וחנינא ברנדס
יוכבד בוקטר
קוני ודן ברניצקי
אורנה ודני ברנר
אילנה ברנר
אורנה וחנוך ברקת
עדנה וקרן גבריאלי
הלנה גוטסדינר וטדי קוק
מירלה ושמעון גולדברג
ציפי וימכה גולדמן
עליזה גורן ודני רוטשילד
דניאלה וששי גז
דוד גיטין

אלישבע ביבלי
שרה ומיכה גייגר
חווה ליליאן
ניצה גונטר
יסמין גרנדמן ורן פדרמן
פינינה דגן
גיה ומאיר דור
נעמי וגדעון אורבר
ורדה ובעודו דותן
ורד ואבירי דרנגר
הדבה ויצחק דנקגר
נעמי הכוכב
דליה ואלי הורביץ
חנה ואלי הלפן
גילה ויאיר המבורגר
חנה וגדעון המבורגר
אורה ואביקם הראל
אמינה הריס
טלי ועמוס וולטש
דרורית ורטהיים
אורנה ואבי זנול
טלי זיננר

מרים זונזובק
אורה ויוסף זרניצקי
פארה ועופר חדודוב
אמה ואבי טביסל
גיהה טולדיאנו
עדנה טוקטלי
עירונה טייק
דבי וסנדר טל
ענת טמיר
גורית יגלום
איבון וואדריאן יונוביץ'
חנה ואלי יונס
עליזה ואריאל יפו
נאוה ואלי יצהרי
הילה וגניל פרשק
אורנה ודני ברנר
אילנה ברנר
אורנה וחנוך ברקת
עדנה וגרן גבריאלי
הלנה גוטסדינר וטדי קוק
אתי וחנוך כרמלי
מרים ודן לאופר
תקה וגצבי לובצקי
הילה וגצבי לוי
ליאורה ואלי לנדאו
דניאלה וגצבי לובצקי (2)
גיל ישי מאירי
רונית ומיקי מור
ענת ומוריאל מטלון
צביה מיתר
דורית ואדו מלצר
שרית ומאיר רסין
גורית ויואב מנור
אורה ואברהם מעוז
דליה ואייבי נאמן
טובה וסמי סגול
מרשה ומיכאל סל
פינינה וגדעון סטרמן
גילה ואורי סלונים
רלי וג'ק סמית
בתיה ועידן עופר
גילה עירוני
מיכל ודוד פורר
סוזי יהודה פיינין
לילי פייור
הדבה פירון
שרה ואבנר פלסק
ברנקה וג'ק פלדירבאום
מייק פלדירבאום
ורדה וחיים פלמן
אברהם פרדיקן
חנה וישראל תמרי
רוחמה פרוכטר

אגודת עמיתי התיאטרון הקאמרי בישראל

גורית וישה סיטון
שרה ומיכאל סלע
ליאורה עופר ואילון רפאלי
איה ערזיאולנט
רוני פודל - ניויורק
דיים שרילי פורטר
ירום פטרורשקה
חמי ולדו פרוכטר
דליה פרשקר
דליה ואורליא צבילינגר
שושנה ודו רבינוביץ
תמר רודיך
יהודית וקובי ריכטר
לינדה ואלי שטרייט
סבטלנה שמולוביץ' ואלעד חפץ
סמדר שמחאי

דבי וסנדר טל
ענת טמיר
גורית יגלום
איבון ואדריאן יונוביץ'
חנה ואלי יונס
עליזה ואריאל יפו
נאוה ואלי יצהרי
הילה וגניל פרשק
אורנה ודני ברנר
אילנה ברנר
אורנה וחנוך ברקת
עדנה וגרן גבריאלי
הלנה גוטסדינר וטדי קוק
מירלה ושמעון גולדברג
ציפי וימכה גולדמן
עליזה גורן ודני רוטשילד
דניאלה וששי גז
דוד גיטין

אלישבע ביבלי
שרה ומיכה גייגר
חווה ליליאן
ניצה גונטר
יסמין גרנדמן ורן פדרמן
פינינה דגן
גיה ומאיר דור
נעמי וגדעון אורבר
ורדה ובעודו דותן
ורד ואבירי דרנגר
הדבה ויצחק דנקגר
נעמי הכוכב
דליה ואלי הורביץ
חנה ואלי הלפן
גילה ויאיר המבורגר
חנה וגדעון המבורגר
אורה ואביקם הראל
אמינה הריס
טלי ועמוס וולטש
דרורית ומאיר דור
נעמי וגדעון אורבר
גורית ויואב מנור
אורה ואברהם מעוז
דליה ואייבי נאמן
טובה וסמי סגול
מרשה ומיכאל סל
פינינה וגדעון סטרמן
גילה ואורי סלונים
רלי וג'ק סמית
בתיה ועידן עופר
גילה עירוני
מיכל ודוד פורר
סוזי יהודה פיינין
לילי פייור
הדבה פירון
שרה ואבנר פלסק
ברנקה וג'ק פלדירבאום
מייק פלדירבאום
ורדה וחיים פלמן
אברהם פרדיקן
חנה וישראל תמרי
רוחמה פרוכטר

סוזי ודן פרופר
אסנת ועקב פרי
שושנה ואריה פרידנבורג
גיהה חינמנד פרייזלר
אורנה וחיים פרלוק
ענת ושמואל פרנקל
שלומית פרנקל
קרן וגניל פרשק
שולה ואריק צדר
תמר צ'ורלי

צפי ואפרים קונדה
יעי ודורי קלנטיבלד
אתי ומיקי קני
לינה ואהרון קסטרו
לילך וחיים קפלן
יהודית ורוני קצין
הילה ורון רבז
רוחי וובינשטיין
תמר ועקב רוזן
גלי ויאיר רוטלי
אתי וגני רוטר
אורנה ואביב רייז
אירית שלומי רייזמן
צביה מיתר
דורית ואדו מלצר
שרית ומאיר רסין
עירית רפפורט
חסיה שביט
עמי שבזי
כנה זלמן שובל
תמר שוחט
אילנה וגדעון שטיאט
אנייס ובני שטינטיץ
דניאלה ודניאל שטינטיץ
ישראלה שטיר אינשטיין
בת שבע שטראולר
יעל שניידמן ואבי ירון
רבקה חאב שניידמן
רנה שעשעו חסון ואליזה שעשעו
נעמה ויגאל שפר
שושנה וישעיהו שקד
שושנה שרייבר
יוכי ואיציק שרם
עירית ומשה תאומים
דב תדמור
חנה וישראל תמרי
10 בעילום שם

עדינה ומאיר שמיר

יגאל ודספינה שרמיטיטר

ויואן ואלי תבורי

אופטיקה

אפ.אם.אר. מחשבים ותוכנה

בנק הפועלים בע"מ

י. גורביקלי שות'

ניצן ענבר מהנדסים

פוטליין בע"מ

קרן כהנדוף

קרן ריץ' לחינוך, תרבות ורווחה

קרן BMW ע"ש מילה ברנר

ר.מ. רנסנס מנמנטס 1993 בע"מ

המשכן לאמנויות הבמה

מועצת המנהלים
יו"ר הדירקטוריון

רון חולדאי

מ"מ יו"ר הדירקטוריון

שלי חשן

חברי הדירקטוריון

מ

מחזאות ישראלית

שמו הולך לפניו מאת אפרים קישון *	הרצל [אנסמבל עיתים] עפ"י ספרו של עמוס אילון
אוי, אלוהים מאת ענת גוב	גטו מאת יהושע טובול
הרטיטי את לי מאת חנוך לוין	לעוף מכאן אופרה מאת אלה מילך-שריף ונאוה סמל
משחקים בחצר האחורית מאת עדנה מזי"א	הבדלה מאת שמואל הספרי
הכתובה מאת אפרים קישון	משפחה חמה מאת ענת גוב
עוץ לי גוץ לי מחזמר מאת אברהם שלונסקי ודובי זלצר	ע' 17 מאת שי להב ויוני זיכהולץ
אשכבה מאת חנוך לוין	ג'וני הלך מאת יהונתן גפן
	סאלח שבתי מאת אפרים קישון

מחזאות בינלאומית

אמדאוס מאת פיטר שאפר	משרתם של שני אדונים מאת קרלו גולדוני
הנפש הטובה מסצ'ואן מאת ברטולט ברכט	ימי שלישי עם מורי מאת ג'פרי הטצ'ר ומיטש אלבום *
כנר על הגג מחזמר עפ"י שלום עליכם	סכינים בתרנגולות [אנסמבל עיתים] מאת דיוויד הרואר
הדיבוק [אנסמבל עיתים] מאת לאון כץ (עפ"י אניסקי)	ינטל מחזמר עפ"י יצחק שבטי-זינגר *
המלט מאת ויליאם שקספיר	כסף עובר ושווא מאת ריי קוני
	מי מפחד מורג'יניה וולף? מאת אדוארד אולבי

בקרוב

מעגל הגיר הקווקזי מאת ברטולט ברכט	לילה לא שקט מחזמר עפ"י שיריו של שלמה ארצי
---	---

SERVANT of TWO MASTERS

BY CARLO GOLDONI

Hebrew Version by **Nissim Aloni**
Directed by **Moni Moshonov**
Set by **Alessandra Nardi**
Costumes by **Ofra Confino**
Music by **Ran Bagno**
Movement by **Zahi Patish**
Lighting by **Amir Brener**

Cast (in order of appearance):

Smeraldina **Shiri Gadni**
Pantalone **Itzik Cohen**
Dottore Lombardi **Nadav Assulin**
Silvio **Yaniv Biton**
Clarice **Tal Blankstein**
Truffaldino **Dror Keren**
Biatrice Rasponi **Michal Blankstein**
Waiter/Porter **Ziv Kleier**
Waiter/Porter **Jacob Murciano**
Florindo Artusi **Assaf Pariente**

Sampler **Nadav Rubistein**

Production manager **Mazal Malka-Ketty**
Assistant to the director **Dvori Riess**
Stage manager **Yossi Kohavi**
Lighting operator **Tal Biton**
Sound **Valery Reizes**
Wardrobe **Sara Cohen**
Makeup design **Dana Nina Reuven**
Makeup **Natasha Osmolovsky**

First performance: 15/4/10
Length: 1 hour 40 minutes

Following a duel in Torino, Florindo is accused of murdering the brother of his lover, Beatrice, and flees to Venice. Beatrice follows him, disguised as a man and going by her dead brother's name. She arrives in Venice in the midst of the betrothal ceremony of her former "fiancée", who is in love with the young Silvio. Florindo, Beatrice's lover, also arrives in Venice, and the two lovers unwittingly take rooms in the same inn. Truffaldino, her temporary servant, begins serving Florindo as well and, unbeknownst to them, becomes the servant of two masters. He becomes entangled in a series of outrageous and convoluted situations, from which he only miraculously manages to extricate himself.

The action takes place in Venice during one day.

